

รายงานการวิจัย

การเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงาน
การประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

A Comparison of SAR System and Mechanism of Self-
Assessment Report (SAR) of Faculty of Science and
Technology Phetchabun Rajabhat University

นางลักษณ์คณา กิจจรัส
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงาน
การประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

A Comparison of SAR System and Mechanism of Self-
Assessment Report (SAR) of Faculty of Science and
Technology Phetchabun Rajabhat University

ลักษณะคณา กิจจรัส

อาทิตย์ หู้เต็ม

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

รองคณบดีฝ่ายวางแผนและ

ประกันคุณภาพการศึกษา

ทุนอุดหนุนโดยงบประมาณเงินรายได้มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒

ชื่องานวิจัย	การเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้วิจัย	นางลักษณคณา กิจจรัส
สาขาวิชา	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ปีเสรีจวิจย์ ๒๕๖๒

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้นำเสนอการเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อเปรียบเทียบระบบกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ๒) เพื่อพัฒนาระบบกลไกการติดตามของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ๓) เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ๔) เพื่อศึกษาแนวทางการทำงานประกันคุณภาพให้สำเร็จเป็น Best Practice กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน ๕๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความพึงพอใจในการเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ผลจากการศึกษาการเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผลปรากฏว่าการเปรียบเทียบระบบกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ในปีการศึกษา ๒๕๖๑ โดยมีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.69$) ดังนั้น ผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสามารถนำระบบกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ไปใช้ประโยชน์เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาเป็นไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

สำคัญ : ระบบและกลไก การติดตาม การประกันคุณภาพการศึกษายภายใน

Title A Comparison of SAR System and Mechanism of Self-Assessment Report (SAR) of Faculty of Science and Technology Phetchabun Rajabhat University

Author Mrs.Luckana Kitcharat

Faculty Science and Tecnology Phetchabun Rajabhat University.

Years of Research completed ၂၀၁၆-၂၀၁၈

Abstract

This research presents a comparison of systems and mechanisms for tracking the self-assessment report (SAR) of the Faculty of Science and Technology. Phetchabun Rajabhat University With the objective ၁) to compare the tracking mechanism for the preparation of the self-assessment report (SAR) ၂) to develop a follow-up mechanism of the Faculty of Science and Technology ၃) In order to know the progress of educational quality development, Faculty of Science and Technology ၄) To study the guideline for quality assurance to be a Best Practice The sample group consisted of ၄၀ administrators, faculty members and staff of the Faculty of Science and Technology. The research instrument was a satisfaction questionnaire for comparing systems and mechanisms for monitoring the self-assessment report (SAR) of the Faculty of Science and Technology. Phetchabun Rajabhat University Statistical analysis of data such as mean and standard deviation

The research found that The results of the study of the comparison of systems and mechanisms for monitoring the self-assessment report (SAR) of the Faculty of Science and Technology Phetchabun Rajabhat University The results show that the comparison of the tracking mechanism for the preparation of the self-assessment report (SAR) of the Faculty of Science and Technology Phetchabun Rajabhat University in the academic year ၂၀၁၆ with the overall average of the highest level ($\bar{X} = ၄.၁၈$) Therefore, the administrators, faculty and staff of the Faculty of Science and Technology can use the self-assessment report mechanism (SAR) to be used for the results of operations. Continuing and sustainable education quality assurance.

Keywords : Systems and mechanisms, following, Internal quality assurance

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยการศึกษาการเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยคำแนะนำต่าง ๆ จากผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่สละเวลาให้คำแนะนำคำปรึกษา รวมถึงข้อเสนอแนะต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นอย่างสูง ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ให้แก่ผู้วิจัย จึงขอขอบพระคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ที่ได้ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยครั้งนี้มา ณ ที่นี้ด้วย

ลักษณ์คณา กิจจรัส

๑ สิงหาคม ๒๕๖๒

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญตาราง	ง
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑. ความสำคัญของการวิจัย	๑
๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
๓. ขอบเขตของการวิจัย	๓
๔. ระยะเวลาในการวิจัย	๔
๕. นิยามศัพท์เฉพาะ	๔
๖. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๖
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗
๑. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพ	๗
๒. เหตุผลและความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา	๙
๓. แนวทางการพัฒนาระบบกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	๑๐
๔. กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	๑๒
๕. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๓
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๒๐
๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๒๐
๒. เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย	๒๒
๓. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	๒๒
๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๓
๕. ขั้นตอนและวิธีดำเนินการทดลอง	๒๓
๖. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	๒๖
บทที่ ๔ ผลการวิจัย	๒๗
ตอนที่ ๑ ผลสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	๒๗

(ช)

ตอนที่ ๒ ผลระดับความพึงพอใจการเปรียบเทียบระบบกลไกการติดตาม	๒๘
การจัดการรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	
บทที่ ๕ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๓๙
๑. สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล	๓๙
๒. ข้อเสนอแนะ	๔๒
บรรณานุกรม	๔๔
ภาคผนวก	๔๖
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย	๔๓
ประวัติผู้วิจัย	๕๔

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ ๓.๑ จำนวนผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒๑
ตารางที่ ๔.๑ จำนวนร้อยละของการเปรียบเทียบระบบกลไกการติดตามการจัดการ รายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	๒๓/
ตารางที่ ๔.๒ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระบบกลไกการเปรียบเทียบระบบ กลไกการติดตามการจัดการรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยประเมินใน ระบบการติดตามในปีการศึกษา ๒๕๖๐	๓๐
ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระบบกลไกการเปรียบเทียบระบบ กลไกการติดตามการจัดการรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยประเมินใน ระบบการติดตามในปีการศึกษา ๒๕๖๐	๓๓

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความสำคัญของการวิจัย

หลักการและเหตุผล

“การประกันคุณภาพการศึกษา” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบ คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา โดยมีกลไกในการควบคุม ตรวจสอบระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่น ให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนว่า สถานศึกษานั้นสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษา และบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล

ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและ ประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนา การจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและ ดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการ เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเอง ให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่ กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี

เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามวรรคหนึ่งเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษามีหน้าที่ในการให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ และแนะนำสถานศึกษา เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาพัฒนา อย่างต่อเนื่อง

เมื่อได้รับรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาตามข้อ ๓ แล้ว ให้หน่วยงานต้นสังกัด หรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาจัดส่งรายงานดังกล่าวพร้อมกับประเด็นต่าง ๆ ที่ ต้องการให้มีการประเมินผลและการติดตามตรวจสอบซึ่งรวบรวมได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับสถานศึกษาแห่งนั้นให้แก่สำนักงานเพื่อใช้เป็นข้อมูลและแนวทาง ในการประเมินคุณภาพภายนอก

ให้สำนักงานดำเนินการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของ สถานศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินและการติดตามตรวจสอบดังกล่าว พร้อมข้อเสนอแนะ ให้แก่สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น ๆ เพื่อให้ สถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป ในการดำเนินการตามวรรคสอง สำนักงานอาจจัดให้บุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับการรับรองจาก สำนักงานดำเนินการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาได้

ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้นติดตามผลการดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามวรรคสอง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา (ราชกิจจานุเบกษา, กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑)

๒.ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

ด้วยกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๓๓ ให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพ โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและควมมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่องและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก สถาบันจึงมีอิสระในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายในระดับชาติหรือนานาชาติหรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเองแต่ไม่ว่าจะเป็นระบบคุณภาพแบบใดจะต้องมีกระบวนการทำงานที่เริ่มต้นจากการวางแผน การดำเนินงานตามแผนการตรวจสอบประเมินและการปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการกิจของสถาบันบรรลุเป้าประสงค์และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็เป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพหลักการที่สำคัญในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา

๓.กลไกการประกันคุณภาพ

ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพ ผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง คือ คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบันที่จะต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกัน

คุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและเข้าใจร่วมกันทุกระดับโดยมอบหมายให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบในการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ คือ การจัดระบบประกันคุณภาพพร้อมทั้งกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับคณะและสถาบัน ระบบประกันคุณภาพที่ใช้ต้องสามารถเชื่อมโยงให้เกิดคุณภาพของการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ระดับบุคคลระดับหลักสูตร ระดับคณะวิชาไปจนถึงระดับสถาบัน โดยอาจจำเป็นต้องจัดทำคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงาน* แต่ที่สำคัญ คณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ต้องประสานงานและผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพซึ่งสามารถใช้งานร่วมกันได้ในทุกระดับ

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ตระหนักถึงความสำคัญและจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษา ตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.๒๕๖๑ กำหนดการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นการประเมินผล และการติดตามตรวจสอบ คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา โดยมีกลไกในการควบคุม ตรวจสอบระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้น และสอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันจะทำให้เกิดคุณภาพแก่ผลลัพธ์ผู้เรียน การวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการ ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย ตลอดจนการบริหารจัดการให้สอดคล้องกันทั้งในด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑) เพื่อเปรียบเทียบระบบกลไกการติดตามการจัดทำรายงาน

การประเมินตนเอง (SAR)

๑.๒.๒) เพื่อพัฒนาระบบกลไกการติดตามของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๑.๒.๓) เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาคณะ

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๑.๒.๔) เพื่อศึกษาแนวทางการทำงานประกันคุณภาพให้สำเร็จเป็น Best Practice

๑.๓ ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้คือการเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยการเปรียบเทียบระบบกลไกการติดตาม ๒ ระบบ ดังต่อไปนี้

๑.ระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยประเมินในระบบการติดตามใน ปีการศึกษา ๒๕๖๐

๒. ระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยประเมินในระบบการติดตามใน ปีการศึกษา ๒๕๖๑

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คำนวณในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคำนวณครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน ๕๐ คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาคำนวณ

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับความพึงพอใจการเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

๑.๔ ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาในการศึกษาวิจัยนี้เริ่มจากเดือน มกราคม – กันยายน ๒๕๖๒

๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะ

๑.๕.๑ ระบบและกลไก ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่น

ๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และข้อมูล
ป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

๑.๕.๒ กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการ
จัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

๑.๕.๓ กระบวนการ (Process): กิจกรรม (activity) หรือชุดของกิจกรรมที่สัมพันธ์กัน
ที่ทำการเปลี่ยนปัจจัยนำเข้า (input) ให้เป็นผลผลิต (output) ที่มีมูลค่าเพิ่ม (value-added)

๑.๕.๔ การควบคุมคุณภาพ (Quality Control): การมีระบบและกลไกในแต่ละ
องค์ประกอบคุณภาพ เพื่อกำกับการดำเนินงานของสถานศึกษาให้ได้ผลตามรายการตรวจสอบ
และตัวบ่งชี้คุณภาพที่กำหนด

๑.๕.๕ การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit): กระบวนการในการศึกษาวิเคราะห์
ว่าสถาบันมีระบบและกลไกกำกับและควบคุมคุณภาพ และมีการปฏิบัติตามระบบและกลไก
ดังกล่าว

๑.๕.๖ การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance): การมีระบบและกลไก
ในการควบคุมตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพตาม
รายการตรวจสอบ (audit checklist) และตัวบ่งชี้คุณภาพ (quality indicators) ที่กำหนด เพื่อเป็น
หลักประกันแก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนได้มั่นใจว่าสถานศึกษาแห่งนั้นสามารถให้
ผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

๑.๕.๗ การประกันคุณภาพภายใน (Internal Quality Assurance): การติดตาม
ตรวจสอบและการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายในโดย
บุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น

๑.๕.๘ การประกันคุณภาพภายนอก (External Quality Assurance): การติดตาม
ตรวจสอบและการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดยสำนักงาน
รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) หรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่
สมศ. รับรองเพื่อเป็นการประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา
ของสถานศึกษา

๑.๕.๙ การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment): กระบวนการวิเคราะห์และ
เปรียบเทียบผลการดำเนินงานของสถานศึกษาตามรายการตรวจสอบและตัวบ่งชี้คุณภาพที่
กำหนดว่าอยู่ในระดับใด

๑.๕.๑๐ ตัวบ่งชี้คุณภาพ (Quality Indicators): ตัวบ่งชี้ว่าการดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์หรือมาตรฐานที่พึงประสงค์

๑.๕.๑๑ คุณภาพ (Quality): ผลรวมของคุณลักษณะและคุณสมบัติของผลผลิตได้แก่ บัณฑิต ผลงานวิจัย บริการวิชาการ ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๑.๕.๑๒ รายงานการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report): รายงานที่แสดงผลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ในรอบปีที่ผ่านมา และมีการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน วางแผนการแก้ไขจุดอ่อน เสริมจุดแข็งของวิธีปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

๑.๕.๑๓ องค์ประกอบคุณภาพ (Quality Factors): ปัจจัยหลักในการดำเนินงานของสถาบันที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษา ได้แก่ ปรัชญา ปณิธาน ภารกิจและวัตถุประสงค์ การเรียนการสอน การพัฒนาและสนับสนุนนักศึกษา การวิจัย การบริการวิชาการแก่ชุมชน การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การบริหารและการจัดการ การเงินและงบประมาณ และการประกันคุณภาพ

๑.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๖.๑. เพื่อให้ได้แนวทางในการดำเนินงานองค์ประกอบต่าง ๆ ในการประกันคุณภาพเพื่อนำไปสู่ Best Practice

๑.๖.๒. เพื่อให้มีข้อมูลและเอกสารหลักฐานที่สมบูรณ์พร้อมรับการตรวจประเมิน

๑.๖.๓. เพื่อให้ทราบถึงข้อดี/ข้อบกพร่อง ตลอดจนปัจจัยให้การดำเนินงานมีปัญหาทำให้สามารถแก้ไขได้ทุกจุดอย่างทันท่วงที

๑.๖.๔. เพื่อประหยัดเวลา ทรัพยากรในการดำเนินงาน

๑.๖.๕. เพื่อกระตุ้นให้ผู้รับผิดชอบตามตัวบ่งชี้มีความสำนึกต่อหน้าที่ความรับผิดชอบ และกระตือรือร้นในการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ตลอดจนคิดค้นปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ

๑.๖.๖. เพื่อให้ผู้บริหารที่ควบคุมดูแลตัวบ่งชี้หลักสามารถวินิจฉัย/สั่งการได้อย่างกระชับและรัดกุม

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ซึ่งผู้ทำวิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา
๒. เหตุผลและความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา
๓. แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
๔. กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
๕. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑.แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา

ความหมายของงานประกันคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance) หมายถึง การทำกิจกรรมหรือการปฏิบัติการหลักอย่างเป็นระบบตามแบบแผนที่กำหนดไว้ โดยมีการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Auditing) และการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) จนทำให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพ และมาตรฐานของดัชนีชี้วัดระบบและกระบวนการผลิต ผลผลิตและผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการวางแผน และกระบวนการจัดการของผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษาที่จะรับประกันให้สังคมเชื่อมั่นว่า จะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ครบถ้วนตามมาตรฐานคุณภาพที่ระบุไว้ในหลักสูตร และตรงตามความมุ่งหวังของสังคม เนื่องจากพ่อแม่มีสิทธิ์เรียกร้องให้สถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา จัดการศึกษาให้แก่ลูกอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อให้ลูกมีความรู้ความสามารถ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่างๆ ได้เต็มศักยภาพของแต่ละบุคคลตอบสนองต่อความต้องการ ความสนใจ และความถนัดที่แตกต่างกัน และที่สำคัญคือ ทุกคนมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรฐานคุณภาพที่สังคมต้องการ เป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ต่อไปไม่ว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองจะส่งลูกเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาใด จะมีความมั่นใจได้ว่าสถาบันการศึกษามีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาสูงเท่าเทียมกัน ไม่จำเป็นต้องวิ่งเต้นหรือ

ฝากลูกเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นระบบที่พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษาให้ทัดเทียมกัน ดังนั้น พ่อแม่ผู้ปกครองจึงยอมไม่ได้ ถ้าลูกเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาแห่งใดแห่งหนึ่งแล้วไม่มีคุณภาพตามมาตรฐานคุณภาพที่กำหนดไว้ในระดับต่างๆ ดังนั้น ผู้ที่รับประกันคุณภาพการศึกษาโดยตรง คือ ผู้บริหารสถาบันการศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เช่น คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียน ผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชน รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับอำเภอ จังหวัด เขตพื้นที่การศึกษา กรมเจ้าสังกัด และกระทรวง ต้องมีการรับผิดชอบเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาร่วมกัน การประกันคุณภาพการศึกษาแบ่งได้ ดังนี้

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (Internal Quality Assurance) หมายถึง การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษาจากภายใน โดยวงจร PDCA (Plan – Do – Check – Act) เป็นการปฏิบัติโดยบุคลากรของสถาบันการศึกษาหรือโดยหน่วยงานต้นสังกัด ที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถาบันการศึกษานั้นๆ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก (External Quality Assurance) หมายถึง การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) หรือบุคคล หรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพและเป็นการพัฒนาให้มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษานั้นๆ

กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาประกอบด้วย ๓ กระบวนการ ดังนี้

การควบคุมคุณภาพ (Quality Control) เป็นกระบวนการดำเนินการของหน่วยงานต้นสังกัดและสถาบันการศึกษาในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ หลังจากนั้นหน่วยงานต้นสังกัดและสถาบันการศึกษาจัดทำแผน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพเข้าสู่มาตรฐานที่กำหนดไว้ในด้านการพัฒนาหลักสูตร สื่อการพัฒนาครูและบุคลากร ธรรมเนียมสถานศึกษา ระเบียบการสอน การแนะแนว การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล ทั้งนี้จะเน้นระบบและกลไกการปฏิบัติงานตามแผนติดตาม กำกับกับการดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

การตรวจสอบ (Quality Audit) เป็นการดำเนินการของสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดในการยืนยันเป้าหมายที่กำหนด มุ่งไปสู่มาตรฐานที่ต้องการ โดยการดำเนินการดังนี้

การตรวจสอบและทบทวนการดำเนินงานทั้งระบบด้วยตนเองของสถาบันการศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และรายงานผลต่อผู้ปกครองและผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษา การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษาของสถาบันการศึกษา โดยหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อส่งเสริมสนับสนุนและ/หรือใช้มาตรการในการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) เป็นการประเมินค่าระดับคุณภาพของกิจกรรมเฉพาะอย่างในหน่วยงาน เช่น คุณภาพการจัดการศึกษา คุณภาพของงานวิจัย คุณภาพของการสอน เป็นต้น

- o การประเมินคุณภาพภายในจะใช้วิธีการศึกษาตนเอง (Self Study) และการประเมินตนเอง (Self Assessment)
- o ส่วนการประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการดำเนินงานโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อประเมินผลและรับรองว่าสถาบันการศึกษาจัดการศึกษาได้คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

๒. เหตุผลและความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา

ความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษา

“การประกันคุณภาพการศึกษา” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบ คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา โดยมีกลไกในการควบคุม ตรวจสอบระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่น ให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนว่าสถานศึกษานั้นสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษา และบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล

ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและ ประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนา การจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการ เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเอง ให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี

เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามวรรคหนึ่งเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษามีหน้าที่ในการให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ และแนะนำสถานศึกษา เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

เมื่อได้รับรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาตามข้อ ๓ แล้ว ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาจัดส่งรายงานดังกล่าวพร้อมกับประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการให้มีการประเมินผลและการติดตามตรวจสอบซึ่งรวบรวมได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับสถานศึกษาแห่งนั้นให้แก่สำนักงานเพื่อใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการประเมินคุณภาพภายนอก

ให้สำนักงานดำเนินการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของ สถานศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินและการติดตามตรวจสอบดังกล่าว พร้อมข้อเสนอแนะ ให้แก่สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น ๆ เพื่อให้ สถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

ในการดำเนินการตามวรรคสอง สำนักงานอาจจัดให้บุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับการรับรองจาก สำนักงานดำเนินการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาได้

ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้นติดตามผลการดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามวรรคสอง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา (ราชกิจจานุเบกษา, กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑)

๓. แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

ด้วยกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๓๓ ให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพ โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและควมมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่องและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก สถาบันจึงมีอิสระในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับการ

พัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายในระดับชาติหรือนานาชาติหรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเองแต่ไม่ว่าจะเป็นระบบคุณภาพแบบใดจะต้องมีกระบวนการทำงานที่เริ่มต้นจากการวางแผน การดำเนินงานตามแผนการตรวจสอบ ประเมินและการปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการกิจของสถาบันบรรลุเป้าประสงค์ และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็เป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพหลักการที่สำคัญในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา

หลักการสำคัญในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษามีดังต่อไปนี้

๑) ส่งเสริมพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุนของการอุดมศึกษาภายใต้ความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓

๒) เป็นระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครอบคลุมปัจจัยนำเข้า และกระบวนการซึ่งสามารถส่งเสริมและนำไปสู่ผลลัพธ์ของการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา รอบใหม่ ประกอบด้วย การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยจะเริ่มใช้ในปีการศึกษา ๒๕๕๓

- ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มีการดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินฯ จะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุนกำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

- ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับคณะและระดับสถาบัน เป็นการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่คณะและสถาบันพัฒนาระบบประกันคุณภาพโดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและควมมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา ซึ่งจะประเมินตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่คณะและสถาบันต้องการให้คณะและสถาบันพัฒนาตามศักยภาพและประเภทของกลุ่มสถาบัน ซึ่งเป็นการประเมินความเข้มแข็งทางวิชาการ

๔) ให้อิสระกับสถาบันอุดมศึกษาในการออกแบบระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

๕) เชื่อมโยงกับระบบคุณภาพอื่นที่กำหนดและเป็นนโยบายของ กกอ. โดยเฉพาะเรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และการเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายนอกของ สมศ. เพื่อไม่ให้เป็นการทำงานซ้ำซ้อนเกินความจำเป็นหรือสร้างภาระการทำงานของหน่วยงาน

๔. กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาเกิดประโยชน์ จึงควรมีแนวทางการจัดกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามวงจรคุณภาพ ประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน คือ การวางแผน (Plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check / Study) และการเสนอแนวทางการปรับปรุง (Act) โดยมีรายละเอียดดังนี้

P**=**เริ่มกระบวนการวางแผนการประเมินตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้ามาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนโดยต้องเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมิถุนายน กรณีใช้ระบบเปิด-ปิดภาคการศึกษาแบบเดิมหรือตั้งแต่เดือนสิงหาคม กรณีใช้ระบบเปิด-ปิดภาคการศึกษาตามอาเซียน

D**=**ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นปีการศึกษา คือ เดือนที่ ๑- เดือนที่ ๑๒ ของปีการศึกษา (เดือนมิถุนายน –พฤษภาคม ปีถัดไป หรือเดือน สิงหาคม – กรกฎาคม ปีถัดไป) C/S = ดำเนินการประเมินคุณภาพในระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน ระหว่างเดือนมิถุนายน – สิงหาคม หรือเดือนสิงหาคม – ตุลาคม ของปีการศึกษา ถัดไป

A**=**วางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมิน โดย คณะกรรมการบริหารระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยนำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีและเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไป หรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปีหรืองบประมาณพิเศษก็ได้

วิธีการประกันคุณภาพภายใน กำหนดไว้ดังนี้

๑. สถาบันวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในประจำปีการศึกษาใหม่

๒. สถาบันเก็บข้อมูลระยะ ๑๒ เดือนตามตัวบ่งชี้ที่ได้ประกาศใช้บนระบบ CHE QA

Online และ

ให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเป็นประจำทุกปีทั้งระดับหลักสูตร คณะวิชา และสถาบัน

๓. หลักสูตรเตรียมการประเมินตนเองระดับหลักสูตรและจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับหลักสูตรผ่านระบบ CHE QA Online

๔. คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า นำผลการประเมินระดับหลักสูตรมาจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับคณะ

๕. คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าประเมินตนเองบนระบบ CHE QA Online และยืนยันผลการประเมินหลักสูตรที่ได้ประเมินไปแล้ว

๖. สถาบัน นำผลการประเมินระดับหลักสูตร ผลการประเมินระดับคณะวิชา มาจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับสถาบัน

๗. สถาบันประเมินตนเองบนระบบ CHE QA Online และยืนยันผลการประเมินตนเองระดับหลักสูตร คณะวิชา พร้อมนำผลการประเมินเสนอสภาสถาบันเพื่อพิจารณาวางแผนพัฒนาสถาบันในปีการศึกษาถัดไป

๘. ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษานำผลการประเมินและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในที่สถาบันแต่งตั้ง (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภาสถาบัน) มาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน แผนปฏิบัติการประจำปีและแผนกลยุทธ์

๙. ส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ผ่านระบบ CHE QA Online ภายใน ๑๒๐ วันนับจากสิ้นปีการศึกษา

๕. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วันชัย ศิริชนะ (๒๕๓๗) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวความคิดพื้นฐาน หลักการ โครงสร้าง วิธีการและหลักเกณฑ์ในการประกันคุณภาพการศึกษาของประเทศต่างๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในการศึกษาได้ใช้วิธีวิเคราะห์จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับระบบการประกันคุณภาพ การรับรองวิทยฐานะและข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน และประเทศไทย เมื่อได้ข้อมูลเบื้องต้นแล้ว ได้มาแจกแจง เปรียบเทียบ และสรุปข้อมูลออกเป็นหมวดหมู่และสังเคราะห์ขึ้นเป็นรูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จากนั้นได้ทำการทดสอบรูปแบบที่พัฒนาขึ้น โดยใช้วิธีการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อพัฒนาเป็นรูปแบบที่สมบูรณ์ต่อไป

ผลการวิจัยพบว่า ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของทุกประเทศที่ศึกษาได้เน้นถึงหลักการในเรื่องความเป็นอิสระ (Autonomy) ควบคู่ไปกับการพร้อมที่จะรับการตรวจสอบจากภายนอก (Accountability) ของสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้ โดยที่แต่ละประเทศมีกลไกการดำเนินการและวิธีการในรายละเอียดที่แตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์และจารีตนิยมของตน

สำหรับรูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่พัฒนาขึ้น ได้ใช้กระบวนการรับรองวิทยฐานะ โดยแบ่งการดำเนินการออกเป็น ๒ แบบ แบบที่ ๑ ใช้ระบบการตรวจสอบกลไกการควบคุมคุณภาพทางวิชาการภายในที่สถาบันได้จัดให้มีขึ้น โดยลักษณะนี้จะใช้กับสถาบันอุดมศึกษาหรือหลักสูตรที่เปิดดำเนินการไปแล้ว และเป็นระบบที่ให้เป็นไปโดยความสมัครใจ แบบที่ ๒ ใช้ระบบการตรวจสอบผลการดำเนินการสำหรับสถาบันหรือหลักสูตรที่ขอจัดตั้งหรือเปิดดำเนินการใหม่ เมื่อเห็นว่ามาตรการและเกณฑ์การดำเนินการเหมาะสมก็ให้การรับรองวิทยฐานะ โดยทั้งสองระบบมุ่งเน้นการกระตุ้นให้สถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการกำกับดูแลตนเอง โดยการสร้างระบบควบคุมคุณภาพ ติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของคนขึ้นด้วยตนเอง

อมรวิรัช นาครทรรพ (๒๕๔๐) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ในกระแสแห่งคุณภาพ ซึ่งเป็นผลจากโครงการวิจัยเรื่องการศึกษาแนวโน้มความเคลื่อนไหวด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศต่างๆ ทั่วโลก ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อที่จะศึกษาและสังเคราะห์แนวคิดและแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ประเทศต่างๆ ดำเนินการอยู่ ขอบเขตการวิจัยมุ่งเน้นประเทศที่เป็นหลัก ๔ ประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ นอกจากนี้ยังศึกษาข้อมูลของประเทศอื่น ๆ ประกอบอีกจำนวนหนึ่ง วิธีการวิจัยเป็นการวิจัยเอกสาร (documentary research) โดยการสืบค้นจากฐานข้อมูลสำคัญคือ Educational Resources Information Clearinghouse (ERIC) และการสืบค้นโดยตรงกับฐานข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผ่านระบบ Internet โดยใช้ระยะเวลาในการสืบค้น สังเคราะห์ และเรียบเรียงรวมทั้งสิ้น ๓ เดือน ผลการวิจัย พบลักษณะร่วมกันของระบบการประกันคุณภาพของประเทศต่าง ๆ คือ

๑. ความเป็นอิสระ (autonomy) และความสามารถตรวจสอบได้ (accountability) เป็น ๒ กระแสความคิดที่มีความสำคัญ และบทบาทที่ขัดแย้งกันในการจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาของทุกประเทศที่ศึกษา

๒. ในทุกประเทศที่ศึกษามีการจัดตั้งหน่วยงานกลางระดับชาติทั้งที่เป็นหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานอิสระขึ้นมาดูแลงานประกันคุณภาพการศึกษา หน่วยงานกลางเหล่านี้ มักทำหน้าที่ “ส่งเสริม” และ “ประสานงาน” มากกว่า “กำกับ” หรือ “ควบคุม” โดยเน้นบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาและประชาคมอุดมศึกษาในการกวดขันดูแลคุณภาพ การศึกษาของตนเอง

๓. หัวใจสำคัญของการประกันคุณภาพอยู่ที่การกระตุ้นให้สถาบันอุดมศึกษามีกลไก ตรวจสอบการทำงานของตนเอง ควบคู่ไปกับการตรวจสอบจากภายนอก อาทิ กลไก Self-study ในระบบ Accreditation ของสหรัฐอเมริกา หรือกลไก Self-assessment ใน ระบบ Quality assessment ของอังกฤษ เป็นต้น

๔. กลไกตรวจสอบจากภายนอกนั้นมักเน้นการใช้ประโยชน์จาก “เพื่อนร่วมวงการ” (peer) เป็นสำคัญ ได้แก่ อาจารย์หรือนักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาด้วยกันที่เชิญมา เป็นผู้ให้วิจารณ์ญาณและความเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของแต่ละสถาบันหรือ สาขาวิชา

๕. ปัจจัยสำคัญยิ่งในการประกันคุณภาพ ได้แก่ การมีและใช้ข้อมูลอย่างเต็ม ประสิทธิภาพ นับตั้งแต่การมีฐานข้อมูลการบริหารที่ดีไปจนถึงการพัฒนาตัวบ่งชี้การ ดำเนินงาน (performance indicators) ด้านต่าง ๆ

๖. ประโยชน์ที่สำคัญที่สุดของการประกันคุณภาพ คือ การกระตุ้นให้สถาบันอุดมศึกษา มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ส่วนการใช้ข้อมูลคุณภาพการศึกษาในการจัดสรร ทรัพยากรอุดหนุนสถาบันอุดมศึกษานั้น แม้ยังไม่เป็นรูปธรรมชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มที่ จะมีความสัมพันธ์กันมากขึ้นเป็นลำดับ

ธนະรัฐ สุวะใจ (๒๕๔๑) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบประกันคุณภาพสำหรับ กระบวนการผลิตรายการวิทยุ : กรณีศึกษา สถานีวิทยุแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย งานวิจัย ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพกระบวนการผลิตที่เหมาะสมแก่สถานี วิทยุตัวอย่าง โดยมุ่งเน้นให้ระบบสามารถลดปริมาณเหตุขัดข้องที่เกิดขึ้นในประมาณสูงจาก การดำเนินงานของสถานีวิทยุตัวอย่างได้ พร้อมทั้งให้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการ พัฒนาระบบคุณภาพ ISO๙๐๐๒ จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพของ สถานีวิทยุตัวอย่าง โดยการใช้ผังแสดงเหตุและผล ทำให้สามารถทราบปัจจัยสำคัญที่จะ นำไปใช้ในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ซึ่งได้แก่ การทบทวนโครงสร้างองค์กร และ รายละเอียดของงาน การจัดเก็บข้อมูลการผลิต การควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ส่งมอบจากลูกค้า การ

จัดเก็บวัตถุดิบ และผลิตภัณฑ์ การวัดประสิทธิภาพการผลิต การตรวจสอบวัตถุดิบ ผลิตภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์ที่ส่งมอบจากลูกค้า การควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด การชี้แจง และสอกลับ การสอบเทียบอุปกรณ์ และเครื่องวัด การบำรุงรักษา การตรวจติดตามคุณภาพ ภายใน การจัดการคำร้องเรียนของลูกค้า การแก้ไข และป้องกัน เมื่อมีการศึกษา และปรับปรุง ปัจจัยต่าง ๆ แล้ว จึงนำมาสร้างเป็นระบบประกันคุณภาพที่สมบูรณ์ โดยการโยงความสัมพันธ์ ของหน้าที่ของปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้เข้าด้วยกัน เมื่อทดลองนำระบบประกันคุณภาพที่พัฒนาขึ้น ไปใช้ในการดำเนินงานจริง พบว่าระบบสามารถลดปริมาณเหตุขัดข้องที่เกิดขึ้นได้ รวมทั้ง สนับสนุนการทำงานของระบบจัดการคำร้องเรียนของลูกค้า และสามารถนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่ง ในการพัฒนาระบบคุณภาพตามข้อกำหนดของระบบคุณภาพ ISO ๙๐๐๒ (๑๙๙๔)

สุวิมล ราชธนบริบาล (๒๕๔๑) ได้ศึกษากระบวนการประกันคุณภาพทางการศึกษาใน สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจ รูปแบบกระบวนการการประกันคุณภาพการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัด ททบวงมหาวิทยาลัย ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ต่อกระบวนการการประกัน คุณภาพการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา โดยรวบรวมข้อมูลจากเอกสารแบบสำรวจ จาก ๑๑ สถาบัน แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร ๑๖ สถาบัน และแบบสอบถามผู้บริหารและอาจารย์ ๖ สถาบัน ผลการวิจัยพบว่า สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งได้มีการเผยแพร่หลักการและนโยบาย เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบัน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและเห็น ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา ส่วนใหญ่มีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับ นโยบายของทบวงมหาวิทยาลัย มีรูปแบบกระบวนการการประกันคุณภาพการศึกษา ๓ รูปแบบ คือ รูปแบบที่ ๑ ประกอบด้วย ระบบกำกับ และระบบตรวจสอบ รูปแบบที่ ๒ มี องค์ประกอบเช่นเดียวกับรูปแบบที่ ๑ มีการเน้นที่การพัฒนานุเคราะห์ภายในสถาบันเพื่อเตรียม ความพร้อมเข้าสู่การประกันคุณภาพเป็นสิ่งสำคัญ รูปแบบที่ ๓ มีการกำหนดกรอบแนวคิดเป็น ขั้นตอน แบ่งกระบวนการออกเป็น ๕ ระยะ คือ ระยะที่ ๑ สร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ บุคลากรของสถาบัน ระยะที่ ๒ จัดตั้งสภาวิชาการขึ้นเป็นองค์กรหลักที่ดูแลเรื่องการประกัน คุณภาพการศึกษา และมีการตั้งคณะกรรมการอำนวยการการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อ ทำหน้าที่ประสานงานนโยบายและจัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับหลักเกณฑ์หรือคู่มือสำหรับให้คณะ วิชาถือเป็นแนวปฏิบัติ ระยะที่ ๓ การนำนโยบายสู่แนวปฏิบัติและมีการออกเยี่ยมชมหน่วยงาน เพื่อดูความคืบหน้าของแต่ละคณะและหน่วยงาน ระยะที่ ๔ การปรับปรุงระบบ ระยะที่ ๕ การ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งระบบ นอกจากนี้พบว่า สถาบันมีวิธีดำเนินงานในการ จัดประชุมชี้แจงนโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาในสถาบัน จัดตั้ง

คณะกรรมการประกันคุณภาพของสถาบัน จัดตั้งหน่วยงาน/คณะ/และผู้รับผิดชอบ จัดทำคู่มือ การประกันคุณภาพ กำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาและนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในระดับภาควิชา และกำหนดดัชนีบ่งชี้คุณภาพของมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค ด้านความ คิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ต่อวิธีดำเนินการควบคุมคุณภาพในหน่วยงาน พบว่า ผู้บริหาร ให้ความสำคัญต่อวิธีดำเนินงานด้านหลักสูตรมากที่สุด ส่วนอีก ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านอาจารย์ ด้านห้องสมุด และแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ ด้านการวิจัย และด้านบริการวิชาการ ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก

อุทุมพร จามรมาน (๒๕๔๒) ได้ศึกษา ข้อมูลสถานการณ์การประกันคุณภาพการ อุดมศึกษา ๕ สาขาวิชา พบว่า ๒๒ คณะ ๕ สาขาวิชา มีระบบการประกันคุณภาพอยู่ในรูป ปัจจัยการนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ (Input Output Process) ส่วนกลไกการดำเนินงาน ประกันคุณภาพอยู่ในรูปของคณะกรรมการประกันคุณภาพ ซึ่งมีคณะบดี/รองคณบดี เป็น ประธาน ในแต่ละคณะจะมีเจ้าหน้าที่ประกันคุณภาพ (QA officer) ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูล จากทุกคน ทุกภาควิชา และข้อมูลรวมของคณะ ซึ่งคณะในโครงการนำร่องได้มีการระบุข้อมูล ที่ต้องการ มีการรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ จัดทำดัชนีและเกณฑ์ จัดทำคู่มือประกัน คุณภาพระดับคณะและประมวลข้อมูลเพื่อจัดทำรายงานการศึกษาตนเอง (SSR) ทุกคณะ แต่ ได้รับการตรวจสอบจากภายนอก เฉพาะสาขาวิชาแพทยศาสตร์เท่านั้น

อมรวิรัช นาครทรรพ (๒๕๔๓) ได้ทำวิจัยเรื่อง บททางสู่คุณภาพ ซ การติดตามผลการ ประกันคุณภาพและรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษา โดยงานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามความก้าวหน้าและ ศึกษาปัญหา อุปสรรคของสถาบันอุดมศึกษา ในการเตรียมการรองรับการประกันคุณภาพ การศึกษาตามนโยบายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติซึ่งกำหนดให้มีทั้งการประกันคุณภาพ ภายในและการประกันคุณภาพภายนอกซึ่งรวมถึงการประเมินและให้การรองรับมาตรฐานโดย สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาอันเป็นหน่วยงานอิสระที่ตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจและการวิจัยเชิงกรณีศึกษา เพื่อศึกษา เจาะลึกให้เห็นถึงสถานการณ์ ความพร้อมและปัญหาอุปสรรคต่างๆ ในการประกันคุณภาพโดยมี กลุ่มเป้าหมาย ในการศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษา ๖๕๕ แห่งที่กระจายสังกัดอยู่ใน ๙ กระทรวงและ ๑ หน่วยงานอิสระ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่มุ่งศึกษาการดำเนิน มาตรการการประกันคุณภาพและการใช้ประโยชน์ข้อมูลบ่งชี้คุณภาพ ของสถาบันอุดมศึกษาใน สังกัดต่างๆ โดยครอบคลุมองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการศึกษารวม ๘ ด้าน อีกทั้งยังได้

ทำการขอข้อมูลเอกสารจากหน่วยงานต่างๆอีกจำนวนหนึ่งเพื่อประกอบการทำกรณีศึกษาอีกด้วย

ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมสถาบันอุดมศึกษามีความตื่นตัวและเริ่มดำเนินการพัฒนาระบบและกลไกประกันคุณภาพไปบ้างพอสมควร โดยมีข้อแตกต่างระหว่างสถาบันระดับปริญญา และความก้าวหน้าไปกว่าสถาบันระดับต่ำกว่าปริญญา ส่วนในแง่การดำเนินการมาตรการประกันคุณภาพและการใช้ประโยชน์ข้อมูลบ่งชี้คุณภาพ พบว่า สถาบันโดยรวมมีการดำเนินการมาตรการประกันคุณภาพไปในระดับปานกลางถึงมากเป็นส่วนใหญ่ โดยด้านที่ย่อยหย่อนได้แก่ ด้านการวิจัย ด้านกิจกรรมและบริการนักศึกษา ด้านห้องสมุดและแหล่งทรัพยากร การเรียนรู้เป็นต้น ส่วนในด้านการใช้ประโยชน์ตัวบ่งชี้คุณภาพนั้น พบว่ามีการใช้ประโยชน์ระดับปานกลางถึงมากเช่นกัน โดยจุดที่ย่อยหย่อนคือ ตัวบ่งชี้เชิงผลลัพธ์ (Output และ Outcome) ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับบัณฑิตศึกษา ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับความพอใจของนักศึกษาในการรับบริการด้านต่างๆ ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับผลผลิตและความสำเร็จด้านการวิจัย ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับการให้บริการวิชาการของอาจารย์ เป็นต้น

ทั้งนี้โดยส่วนรวมอาจกล่าวได้ว่า ข้อย่อยหย่อนเมื่อเปรียบเทียบกับแล้วพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการใช้ประโยชน์ตัวบ่งชี้ มากกว่าเรื่องการดำเนินการมาตรการประกันคุณภาพ เนื่องจากสถาบันส่วนใหญ่มีฐานะเป็นส่วนราชการจึงมีความถนัดในการออกกฎระเบียบแนวปฏิบัติต่างๆ ซึ่งเป็นมาตรการพื้นฐานของการประกัน คุณภาพเมื่อดูข้อมูลจากกรณีศึกษาพบว่า ข้อมูลจากการสำรวจดูจะเป็นการประเมินตนเองที่สูงกว่าความเป็นจริง (Over estimation) ของสถาบันอุดมศึกษา เนื่องจากกรณีศึกษาชี้ชัดว่านอกจากโครงการนำร่องของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และโครงการนำร่องเรื่องการใช้ระบบ ISO ๙๐๐๒ ของสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดอื่นๆเพียงบางแห่งแล้ว พบว่าส่วนใหญ่มีแต่นโยบายและมาตรการที่ยังขาดแรงกระตุ้นและการผลักดันไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง ทำให้กระแสการประกันคุณภาพในระดับสถาบันยังไม่เป็นกลุ่มเป็นก้อนโดยพร้อมเพรียงกัน อีกทั้งยังส่งผลต่อแผนการประเมินและรับรองมาตรฐานจากภายนอกที่สถาบันทั้งหมดจะต้องทยอยรับการประเมินจากภายนอกให้แล้วเสร็จภายในปี ๒๕๔๗ ด้วย ตลอดจนการที่สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่มีแนวทางการประกันคุณภาพที่คล้ายคลึงกันอีกทั้งยังมีสถาบันบางแห่งที่ริเริ่มนวัตกรรมในการประกันคุณภาพด้วยตนเอง จึงน่าจะเป็นโอกาสและข้อได้เปรียบที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะใช้เป็นปัจจัยผลักดันการดำเนินงานในเรื่องนี้ให้มีเอกภาพ ประสิทธิภาพ และมีผลที่เป็นรูปธรรมต่อไปนอกจากนี้ยังพบจุดอ่อน นั่นก็คือ ความด้อยในเรื่องระบบข้อมูลสารสนเทศรองรับการประกันคุณภาพของสถาบันส่วนใหญ่ อีกทั้งการเสี่ยงการประกันคุณภาพที่ผลผลิต

และการนำผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามาอยู่ในกระบวนการการประกันคุณภาพ ซึ่งทำให้การประกันคุณภาพในสถาบันอุดมศึกษายังขาดแรงหนุนที่พอเพียง

Lim D.(๑๙๙๙) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประกันคุณภาพในระดับอุดมศึกษาของประเทศกำลังพัฒนา โดยมุ่งศึกษาในประเด็นของคุณภาพการจัดการเรียนการสอน การวิจัยและการให้บริการต่อชุมชน ผลการวิจัย พบว่า คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศกำลังพัฒนาขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการจัดบริการสื่อ/อุปกรณ์ ในการเสริมทักษะการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ รวมทั้งกระบวนการทางเทคนิคที่อำนวยความสะดวกในการพัฒนางานวิจัย ตลอดจนความต้องการในเรื่องของระบบการประกันคุณภาพที่มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมในแต่ละสถาบัน

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบระบบกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) เพื่อพัฒนาระบบกลไกการติดตามของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเพื่อศึกษาแนวทางการทำงานประกันคุณภาพให้สำเร็จเป็น Best Practice มีการจัดทำเครื่องมือการเปรียบเทียบระบบกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ในบทที่ ๓ มีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน ๕๐ คน มีการสร้างเครื่องมือโดยเป็นแบบสอบถามความพึงพอใจให้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ และมีการใช้หลักสถิติด้านค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นต้น

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินงานการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ซึ่งมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๓. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล
๕. ขั้นตอนและวิธีดำเนินการทดลอง
๖. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ค้นคว้าในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ บุคลากรของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ คือ ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ บุคลากรของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางเครชีซีและมอร์แกน (Krejcie.R.V. and Morgan,D,W, ๑๙๗๐ : ๖๐๘) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๕๐ คน โดยเป็นการสุ่มอย่างง่าย ดังตาราง ๓.๑

ตาราง ๓.๑ ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่บุคลากรของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

สถานภาพ	จำนวน
๑.เพศ	
ชาย	๑๙
หญิง	๓๑
รวม	๕๐
๒. อายุ	
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	-
๒๖-๓๐ ปี	๕
๓๑-๓๕ ปี	๓๑
๓๖ ปีขึ้นไป	๑๔
รวม	๕๐
๓. ประเภทบุคลากร	
ข้าราชการ	๑๐
พนักงานมหาวิทยาลัย	๓๔
พนักงานราชการ	๑
ลูกจ้างประจำ	๓
ลูกจ้างชั่วคราว	๒
รวม	๕๐
๔. วุฒิการศึกษา	
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-
ปริญญาตรี	๒๙
สูงกว่าปริญญาตรี	๒๑
รวม	๕๐
๕.ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	
๑-๕ ปี	๘
๖-๑๐ ปี	๓๕
๑๑ ปีขึ้นไป	๗
รวม	๕๐

๒. เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ความพึงพอใจการเปรียบเทียบระบบกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยแบบสอบถามความพึงพอใจแบ่งออกเป็น ๒ ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ จำแนกตามเพศ อายุ ประเภทบุคลากร วุฒิการศึกษา และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ ๒ ความพึงพอใจการเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scales) ๕ ระดับ คือ ความพึงพอใจมากที่สุด ความพึงพอใจมาก ความพึงพอใจปานกลาง ความพึงพอใจน้อย ความพึงพอใจน้อยที่สุด

๓. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

๑. จัดสร้างร่างแบบสอบถามโดยการศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบระบบและกลไกของงานประกันคุณภาพ

๒. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๒ ท่าน คือ ผศ.ดร.กาญจน์ คุ่มทรัพย์ และ อาจารย์อาทิตย์ หุ่นเต็ม เพื่อหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข

๓. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจตามที่ผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำ แล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนและรายละเอียดในการดำเนินการ ดังนี้

๑. แจกแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน ๒ ชุด โดยแบ่งแบบสอบถามการเปรียบเทียบระบบกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR)

ในปีการศึกษา ๒๕๖๐ และ ในปีการศึกษา ๒๕๖๑ ให้กับ ผู้บริหาร คณาจารย์
เจ้าหน้าที่บุคลากรของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

๒. เก็บรวบรวมแบบสอบถามความพึงพอใจที่กรอกเรียบร้อยแล้ว ตรวจสอบแล้ว
พบว่าข้อมูลมีความสมบูรณ์ครบถ้วนทุกชุด และเก็บแบบสอบถามได้ครบทุกชุด

๓. นำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูล

๕. ขั้นตอนและวิธีดำเนินงาน

๑. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สมบูรณ์ จำนวน ๒ ชุด ชุดละ ๕๐ ฉบับ
มาจำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง คือ เพศ อายุ ประเภทบุคลากร วุฒิการศึกษา และระยะเวลาใน
การปฏิบัติงาน โดยคิดเป็นค่าร้อยละ

๒. นำแบบสอบถามความพึงพอใจการเปรียบเทียบระบบกลไกการติดตามการ
จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ในปีการศึกษา ๒๕๖๐ และ ในปีการศึกษา ๒๕๖๑
แล้วนำมาตรวจให้คะแนนเป็นรายชื่อ ตามเกณฑ์น้ำหนักคะแนนในแต่ละข้อ ดังนี้

ความพึงพอใจมากที่สุด	=	๕ คะแนน
ความพึงพอใจมาก	=	๔ คะแนน
ความพึงพอใจปานกลาง	=	๓ คะแนน
ความพึงพอใจน้อย	=	๒ คะแนน
ความพึงพอใจน้อยที่สุด	=	๑ คะแนน

๓. นำคะแนนที่ได้มาหาค่าสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม PSPP

๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจและทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

๑. ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามความ
พึงพอใจมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ เพื่อหาค่า
ร้อยละ

๒. ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจตอนที่ ๒ ความพึงพอใจการ
เปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะ
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

๓. การแปลความหมายค่าเฉลี่ย

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ระดับความพึงพอใจการเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	๔.๐๑ – ๕.๐๐	หมายถึง มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	๓.๐๑ – ๔.๐๐	หมายถึง มาก
คะแนนเฉลี่ย	๒.๐๑ – ๓.๐๐	หมายถึง ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	๑.๐๑ – ๒.๐๐	หมายถึง น้อย
คะแนนเฉลี่ย	๐.๐๐ – ๑.๐๐	หมายถึง น้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อนำไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าใช้ค่าสถิติพื้นฐาน และสถิติที่ใช้ขาดคุณภาพเครื่องมือดังนี้

๑. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนบุคลากร

๒. หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนบุคลากร

จากบทที่ ๓ จากการสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนและวิธีการดำเนิน
สถิติที่ใช้และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการ
จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเพชรบูรณ์ เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ ๔ โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น ๒
ตอน ตอนที่ ๑ ผลสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ ๒ ผลระดับความพึงพอใจการ
เปรียบเทียบระบบกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะ
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เป็นต้น

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อเปรียบเทียบระบบกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) เพื่อพัฒนาระบบกลไกการติดตามของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเพื่อศึกษาแนวทางการทำงานประกันคุณภาพให้สำเร็จเป็น Best Practice

ตอนที่ ๑ ผลสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ ผลระดับความพึงพอใจการเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ตอนที่ ๑ ผลสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง ๔.๑ จำนวนร้อยละของการเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำ
รายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพชรบูรณ์ จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
๑.เพศ		
ชาย	๑๙	๓๘.๐๐
หญิง	๓๑	๖๒.๐๐
รวม	๕๐	๑๐๐.๐๐
๒. อายุ		
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	-	-
๒๖-๓๐ ปี	๕	๑๐.๐๐
๓๑-๓๕ ปี	๓๑	๖๒.๐๐
๓๖ ปีขึ้นไป	๑๔	๒๘.๐๐
รวม	๕๐	๑๐๐.๐๐
๓. ประเภทบุคลากร		
ข้าราชการ	๑๐	๒๐.๐๐
พนักงานมหาวิทยาลัย	๓๔	๖๘.๐๐
พนักงานราชการ	๑	๒.๐๐
ลูกจ้างประจำ	๓	๖.๐๐
ลูกจ้างชั่วคราว	๒	๔.๐๐
รวม	๕๐	๑๐๐.๐๐
๔. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี		
ปริญญาตรี	-	-
สูงกว่าปริญญาตรี	๒๙	๕๘.๐๐
	๒๑	๔๒.๐๐

รวม	๕๐	๑๐๐.๐๐
๕.ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน		
๑-๕ ปี	๘	๑๖.๐๐
๖-๑๐ ปี	๓๕	๓๗๐.๐๐
๑๑ ปีขึ้นไป	๓/	๑๔.๐๐
รวม	๕๐	๑๐๐.๐๐

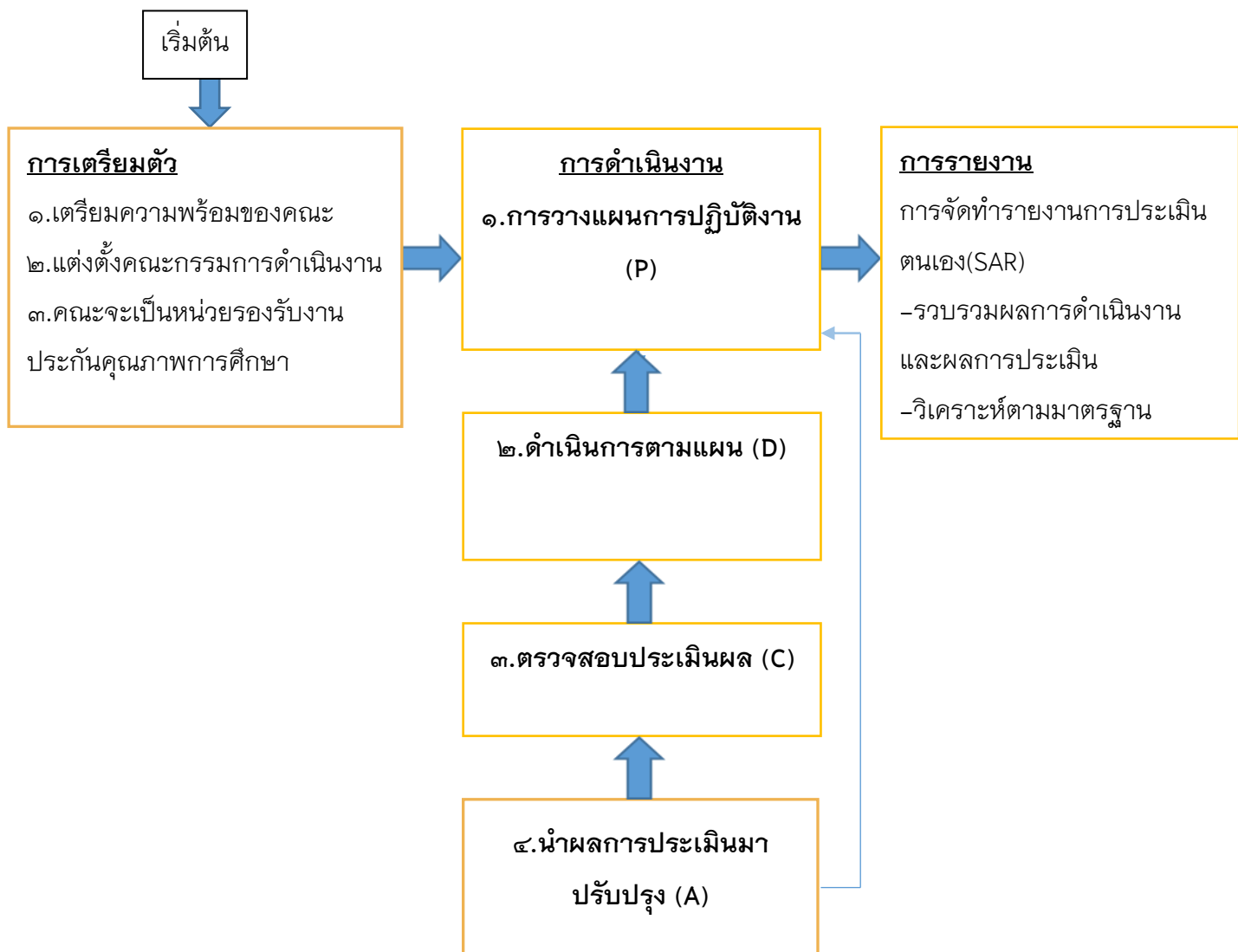
จากตาราง ๔.๑ แสดงว่า บุคลากรของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจในการการเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง (ร้อยละ ๖๒.๐๐) ช่วงอายุ ส่วนใหญ่ มี ๓๑-๓๕ ปี (ร้อยละ ๖๒.๐๐) ประเภทของบุคลากร ส่วนใหญ่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ร้อยละ ๖๘.๐๐) วุฒิการศึกษา ส่วนใหญ่ ปริญญาตรี (ร้อยละ ๕๘.๐๐) และมีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่อยู่ที่ ๖-๑๐ ปี (ร้อยละ ๓๗.๐๐)

ตอนที่ ๒ การเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ แบ่งออกเป็น ๒ ชุด โดย

ชุดที่ ๑ เปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยประเมินในระบบการติดตามในปีการศึกษา ๒๕๖๐

ชุดที่ ๒ เปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยประเมินในระบบการติดตามในปีการศึกษา ๒๕๖๑

ระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะ
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยประเมินในระบบการติดตาม
ในปีการศึกษา ๒๕๖๐

ระดับความพึงพอใจระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยประเมินระบบติดตามในปีการศึกษา ๒๕๖๐

คะแนน ๕ = พึงพอใจระบบมากที่สุด

๔ = พึงพอใจระบบมาก

๓ = พึงพอใจระบบปานกลาง

๒ = พึงพอใจระบบน้อย

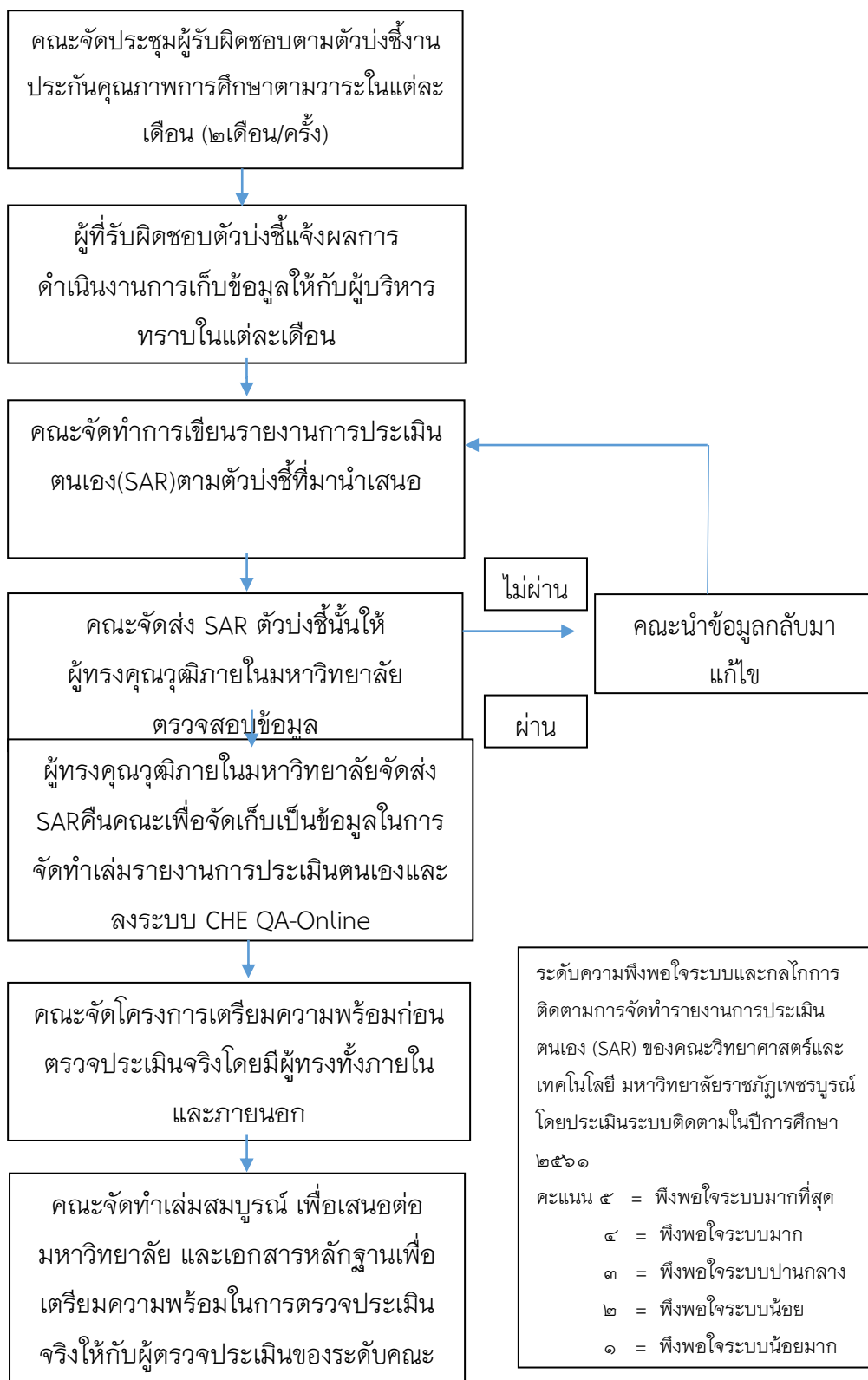
๑ = พึงพอใจระบบน้อยมาก

ตาราง ๔.๒ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยประเมินในระบบการติดตามในปีการศึกษา ๒๕๖๐

ระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยประเมินในระบบการติดตามในปีการศึกษา ๒๕๖๐	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย	
	๕	๔	๓	๒	๑		$\bar{x}$	SD.
ผู้บริหาร			๑	๔			๒.๒	๑.๕๐
อาจารย์			๒	๑๒	๕		๑.๘๔	๔.๓๕
เจ้าหน้าที่		๖		๑๖	๔		๒.๓๑	๖.๑๔
รวม	๐	๖	๓	๓๒	๙		๒.๑๒	๔.๑๓

จากตาราง ๔.๒ แสดงว่า ระดับความคิดเห็นโดยภาพรวมของระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยประเมินในระบบการติดตามในปีการศึกษา ๒๕๖๐ พบว่า ความพึงพอใจของผู้บริหาร อยู่ในความพึงพอใจปานกลาง จำนวน ๑ ท่าน และ อยู่ความพึงพอใจน้อย จำนวน ๔ ท่าน โดยมี ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.2$) คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ความพึงพอใจของคณาจารย์ อยู่ในความพึงพอใจปานกลาง จำนวน ๒ ท่าน ความพึงพอใจน้อย จำนวน ๑๒ ท่าน และความพึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน ๕ ท่าน โดยมี ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 1.44$) คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย และ ความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่ อยู่ในความพึงพอใจมาก จำนวน ๖ ท่าน ความพึงพอใจน้อย จำนวน ๑๖ ท่าน และความพึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน ๔ ท่าน โดยมี ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.31$) คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะ
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยประเมินในระบบการติดตาม
ในปีการศึกษา ๒๕๖๑

ตาราง ๔.๓ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยประเมินในระบบการติดตามในปีการศึกษา ๒๕๖๑

ระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยประเมินในระบบการติดตามในปีการศึกษา ๒๕๖๑	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย	
	๕	๔	๓	๒	๑		$\bar{x}$	SD.
ผู้บริหาร	๔	๑					๔.๘	๒.๖๐
อาจารย์	๑๗		๒				๔.๔๙	๓/.๙๘
เจ้าหน้าที่	๒๐	๖					๔.๓/๓/	๘.๔๖
รวม	๔๑	๗	๒	๐	๐		๔.๖๙	๖.๓๕

จากตาราง ๔.๓ แสดงว่า ระดับความคิดเห็นโดยภาพรวมของระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยประเมินในระบบการติดตามในปีการศึกษา ๒๕๖๑ พบว่า ความพึงพอใจของผู้บริหาร อยู่ในความพึงพอใจมากที่สุด จำนวน ๔ ท่าน และ อยู่ความพึงพอใจมาก จำนวน ๑ ท่าน โดยมี ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.4$) คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ความพึงพอใจของคณาจารย์ อยู่ในความพึงพอใจมากที่สุด จำนวน ๑๗ ท่าน และ ความพึงพอใจปานกลาง จำนวน ๒ ท่าน โดยมี ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.39$) คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และ ความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่ อยู่ในความพึงพอใจมากที่สุด จำนวน ๒๐ ท่าน และ ความพึงพอใจมาก จำนวน ๖ ท่าน โดยมี ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.37$) คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

จากการศึกษาความพึงพอใจการเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๕๐ คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจของระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยประเมินในระบบการติดตามในปีการศึกษา ๒๕๖๐ ภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย ๒.๑๒ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๔.๑๓ และผลของผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจของระบบกลไกการติดตามงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในแบบ ในปีการศึกษา ๒๕๖๑ ภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ๔.๖๙ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๖.๓๕ ผลการศึกษาพบว่า การนำระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยนำระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ปีการศึกษา ๒๕๖๑ มาใช้ได้จริง และสามารถนำระบบและกลไกการติดตามมาดำเนินการจัดระบบการดำเนินงานให้เป็นขั้นตอนและเสร็จตามเวลาที่ทางคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกำหนดไว้ในปฏิทินการดำเนินงาน สามารถทำให้งานสำเร็จลุล่วงตามระยะเวลาที่กำหนดก่อนการรับตรวจประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ และสามารถนำระบบกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ไปใช้ในรอบปีการศึกษา ๒๕๖๒ ต่อไป ระบบกลไกการติดตามนั้น ส่งผลให้ผลการดำเนินงานลุล่วงไปด้วยดี และระบบกลไกการติดตามในครั้งนี้นำไปสู่การ

ปฏิบัติงานที่ดีด้านงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพราะการดำเนินงานเป็นไปตามระบบ
และกลไกที่เราสร้างขึ้นในปีการศึกษา ๒๕๖๑

ปฏิทินการดำเนินงานตามระบบกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมิน
ตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ในปีการศึกษา ๒๕๖๑

(๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ – ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑)

ผลดำเนินการ	ปี ๒๕๖๐					ปี ๒๕๖๑						
	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ษ.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.
๑. คณะจัดประชุม ผู้รับผิดชอบตาม ตัวบ่งชี้งานประกัน คุณภาพ การศึกษาตาม วาระในแต่ละ เดือน (๒เดือน/ ครั้ง)												
๒. ผู้ที่รับผิดชอบ ตัวบ่งชี้แจ้งผล การดำเนินงาน การเก็บข้อมูล ให้กับผู้บริหาร ทราบในแต่ละ เดือน												
๓. คณะจัดทำ การเขียน รายงานการ ประเมินตนเอง (SAR)ตามตัวบ่งชี้ ที่มานำเสนอ		↔		↔		↔		↔				
๔. คณะจัดส่ง SAR ตัวบ่งชี้									↔			

ผลดำเนินการ	ปี ๒๕๖๐					ปี ๒๕๖๑						
	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ษ.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.
ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ภายใน มหาวิทยาลัย ตรวจสอบข้อมูล												
๕.ผู้ทรงคุณวุฒิ ภายใน มหาวิทยาลัย จัดส่งSARคืน คณะเพื่อจัดเก็บ เป็นข้อมูลในการ จัดทำเล่ม รายงานการ ประเมินตนเอง และลงระบบ CHE QA Online									↔			
๖.คณะจัด โครงการเตรียม ความพร้อมก่อน ตรวจประเมิน จริงโดยมีผู้ทรง ทั้งภายในและ ภายนอก										↔		
๗.คณะจัดทำ เล่มสมบูรณ์ เพื่อ เสนอต่อ มหาวิทยาลัย และเอกสาร											↔	

[illegible]

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาการเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- ๑) เพื่อเปรียบเทียบระบบกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR)
- ๒) เพื่อพัฒนาระบบกลไกการติดตามของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ๓) เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ๔) เพื่อศึกษาแนวทางการทำงานประกันคุณภาพให้สำเร็จเป็น Best Practice

ขอบเขตของการวิจัย

การเปรียบเทียบขั้นตอนการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คำนวณในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มตัวอย่าง ๕๐ คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำแนกตามเพศ อายุ ประเภทบุคลากร วุฒิการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจการเปรียบเทียบขั้นตอนการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการทางสถิติที่คำนวณต่างๆด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (PSP) เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับของการเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และนำคะแนนเฉลี่ยที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ยที่กำหนดไว้ ซึ่งมี ๕ ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับน้อย ระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลจากการศึกษาการเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ แสดงว่า ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ดังนี้ การเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยประเมินในระบบติดตามในปีการศึกษา ๒๕๖๐ และ ในปีการศึกษา ๒๕๖๑ พบว่าการเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) โดยภาพรวม ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่บุคลากรคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เห็นว่าการเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ในปีการศึกษา ๒๕๖๑ นั้น มีการจัดทำระบบและกลไกการติดตามแบบเป็นระบบขั้นตอนมากขึ้น และเข้าใจง่ายต่อการดำเนินงาน จึงทำให้แบบสอบถามความพึงพอใจของการเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่ามีการจัดระบบกลไกการทำงานเป็นระบบและขั้นตอนมากขึ้น จึงทำให้ผู้ดำเนินการควบคุมติดตาม ตรวจสอบ นั้นสามารถดำเนินงานได้อย่างเป็นระบบและสมบูรณ์ แสดงว่า

การเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น ผู้วิจัยขออภิปรายผลที่ได้จากการศึกษา และสรุปผลการศึกษาของแบบสอบถามความพึงพอใจ ดังนี้

๑. ขั้นตอนระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ในปีการศึกษา ๒๕๖๐ มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม ($\bar{x} = ๒.๑๒$) เมื่อพิจารณาจากแบบสอบถามความพึงพอใจ พบว่า กระบวนการและขั้นตอนของการดำเนินการจัดทำระบบและกลไกการติดตามการจัดทำ รายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์นั้น ยังไม่เป็นระบบเข้าใจการดำเนินงานไม่เป็นขั้นตอนโดยไม่มีผู้เชี่ยวชาญในการค่อย กำกับตรวจสอบความถูกต้องที่จะกลับนำมาแก้ไขเพื่อให้เกิดการจัดทำเล่มรายงานการประเมิน ตนเอง (SAR) ไม่ค่อยสมบูรณ์และไม่สามารถรวบรวมเอกสารหลักฐานได้ทันเวลาในการตรวจ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ ทั้งนี้ จึงเป็นผลให้การทำงานไม่บรรลุเป้าหมาย ตามความคาดหวังขององค์กร

๒. ขั้นตอนการจัดทำระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมิน ตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ในปี การศึกษา ๒๕๖๑ มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม ($\bar{x} = ๔.๖๙$) เมื่อพิจารณาจากแบบสอบถาม ความพึงพอใจ พบว่า มีกระบวนการและขั้นตอนของการดำเนินการจัดทำระบบและกลไกการ ติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์นั้น เป็นระบบและสามารถเข้าใจการดำเนินงานได้อย่างเป็น ขั้นตอนโดยมีผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยในการค่อยกำกับตรวจสอบผล การดำเนินงานตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของระดับคณะ เพื่อมีข้อเสนอแนะย้อนกลับมาให้ แก้ไขเพื่อให้เกิดการจัดทำเล่มรายงานการประเมินตนเองที่สมบูรณ์และพร้อมจัดเก็บเอกสาร หลักฐานได้ทันเวลาพร้อมรับการตรวจประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ ทั้งนี้ จึง เป็นผลให้การทำงานนั้นบรรลุเป้าหมายตามความคาดหวังขององค์กรอาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหาร อาจารย์และเจ้าหน้าที่บุคลากรของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนั้นเข้าใจถึง ขั้นตอนของระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) และการ จัดขั้นตอนในปีการศึกษา ๒๕๖๑ นั้นสามารถให้บุคลากรในหน่วยงานสะดวกต่อการ ปฏิบัติงาน ทำให้บุคลากรมีความรู้สึกที่ดีในการทำงาน

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการวิจัย การเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอดังนี้

- ๑) ผู้บริหารควรมีการจัดพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานในด้านการพัฒนางานประกันคุณภาพการศึกษาภายในบ่อยๆ เพราะจะทำให้บุคลากรนั้นเกิดความชำนาญและปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบมากยิ่งขึ้น
- ๒) ผู้บริหารควรกำกับดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาในการดำเนินงานตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้เพื่อให้การดำเนินงานนั้นเสร็จทันเวลา
- ๓) ผู้บริหารควรให้คำชี้แนะเกี่ยวกับข้อสงสัยในเรื่องของงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชา มีความรู้ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง
- ๔) ผู้บริหารควรมีติดตามทุกๆ ๖ เดือน ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามรอบของการติดตามงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกียรติศักดิ์ ทันจันทร์. (๒๕๔๓). การศึกษาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของ
โรงเรียนในสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (๒๕๔๙). มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อ
การประกันคุณภาพในสถานศึกษา. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. กรุงเทพฯ:
คุรุสภาลาดพร้าว.
- ณัฐพล ชุมวรฐายี. (๒๕๔๕). บัณฑิตสู่การประกันคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.
- ดวงดาว ทองผ่อง. (๒๕๔๕). สภาพปัญหาและการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ทพวงมหาวิทยาลัย. (๒๕๔๔). การประเมินคุณภาพภายนอกระบบอุดมศึกษา. อนุสารอุดมศึกษา
นครินทร์ ขาวผ่อง. (๒๕๔๗). กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ส่งผลต่อการประกัน
คุณภาพภายใน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเพชรบุรี
- นิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา, สำนัก. (๒๕๔๖). รายงานวิจัยปฏิบัติการพัฒนาระบบ
ประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและ
พัสดุภัณฑ์
- ประสาน แสงเพชร. (๒๕๔๘). การมีส่วนร่วมของครูในการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ครุ
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
กาญจนบุรี.
- ประเสริฐ สุทธิประสิทธิ์. (๒๕๔๕, กันยายน-ธันวาคม). กระบวนการประกันคุณภาพ
สถาบันอุดมศึกษาไทย. วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราช. ๑๕, หน้า ๑๐๕-๑๐๘

ไพบูลย์ เปานิสงส์.(๒๕๔๓).การพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาโปรแกรมวิชา

เทคโนโลยีการศึกษา สถาบันราชภัฏ. ปรินซ์นิพนธ์การศึกษาดุขปฏิบัติ,

เทคโนโลยีการศึกษา.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุวิมล ราชชนนปริบาล. ๒๕๔๑. “การศึกษากระบวนการประกันคุณภาพทางการศึกษาใน

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย”,วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา

บัณฑิตสาขาสาสาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนัก.(๒๕๔๙). แนวทางการประกันคุณภาพภายใน

สถานศึกษา. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

วันชัย ศิริชนะ.(๒๕๔๐).การประกันคุณภาพกระแสหลักการปฏิบัติรูปอุดมศึกษาไทย.

กรุงเทพมหานคร:ทบวงมหาวิทยาลัย.ส่งเสริมการประเมินคุณภาพและมาตรฐาน

การศึกษาแห่งชาติ, สำนัก.(๒๕๔๔). แนวทางการประกันคุณภาพภายใน

สถานศึกษา:เพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก.กรุงเทพฯ:สกอ.

อมรวิรัช นาครทรรพ. (๒๕๔๐).ในกระแสแห่งคุณภาพ : ข้อเสนอจากงานวิจัยศึกษาแนวโน้ม

ความเคลื่อนไหวด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ

ต่าง ๆ ทั่วโลก.กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

อมรวิรัช นาครทรรพ. (๒๕๔๓).บนทางสู่คุณภาพ : รายงานการติดตามผลการประกัน

คุณภาพและรับรองมาตรฐานอุดมศึกษา.กรุงเทพฯ : สำนักงานโครงการปฏิรูปอุดมศึกษา.

อุทุมพร จามรมาน.(๒๕๔๒) การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา.กรุงเทพฯ :

พณีสพัลลชชิ่ง.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย

๑. แบบสอบถามการเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำ
รายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

แบบสอบถาม

การเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงาน การประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

คำชี้แจง

๑. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาการจัดทำระบบกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) อย่างต่อเนื่อง ไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม และวิเคราะห์ผลโดยรวมเท่านั้น
๒. แบบสอบถามนี้มี ๒ ตอน
ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ ๒ การเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อที่ตรงกับสถานภาพที่เป็นจริงของท่าน

๑. เพศ

() ชาย () หญิง

๒. อายุ

() ต่ำกว่า ๒๕ ปี () ๒๖-๓๐ ปี () ๓๑-๓๕ ปี () ๓๖ ปีขึ้นไป

๓. ประเภทบุคลากร

() ข้าราชการ () พนักงานมหาวิทยาลัย () พนักงานราชการ
() ลูกจ้างประจำ () ลูกจ้างชั่วคราว

๔. วุฒิการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี

๕. ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

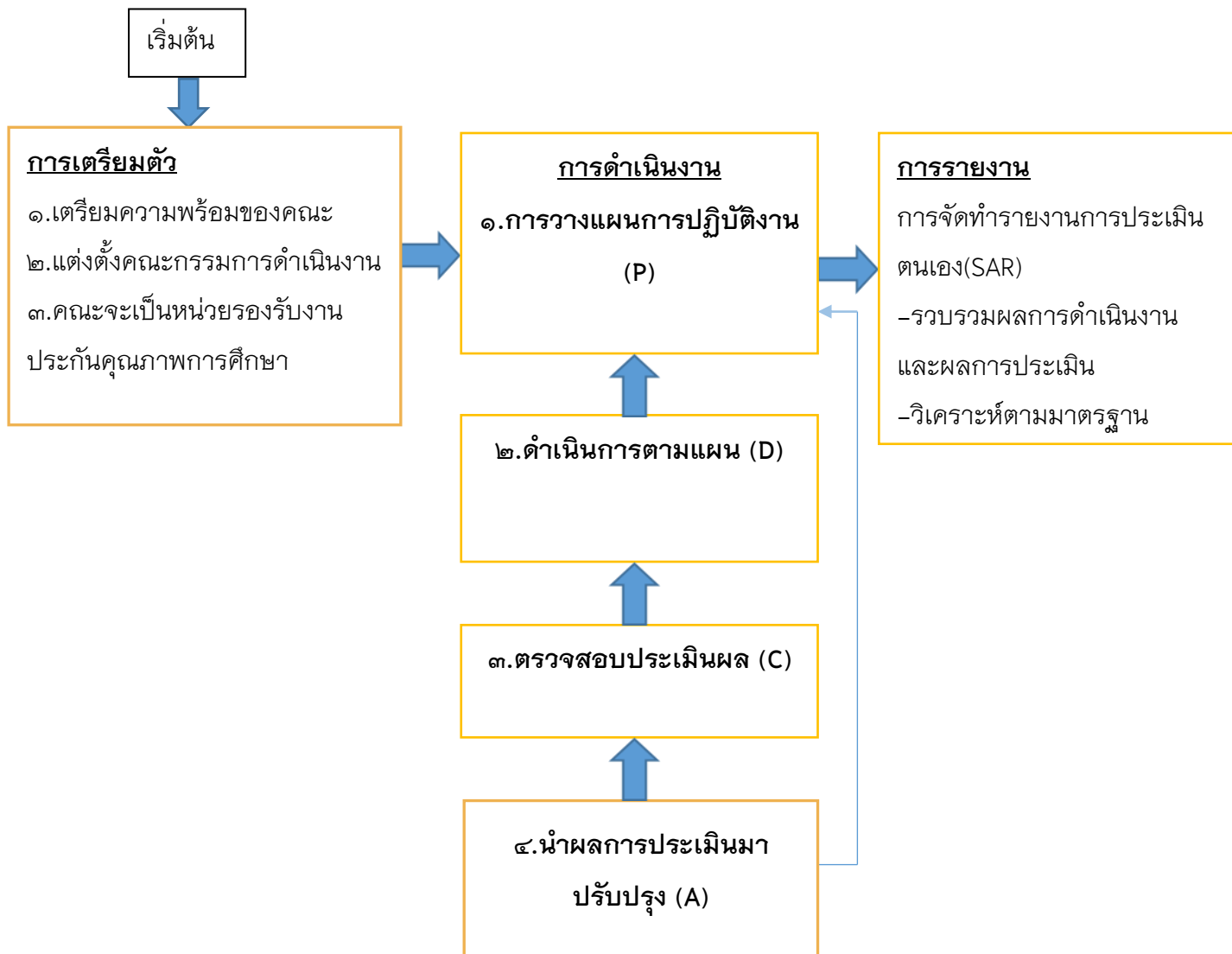
() ๑-๕ ปี () ๖ - ๑๐ ปี () ๑๑ ปีขึ้นไป

ตอนที่ ๒ การเปรียบเทียบระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนนของความพึงพอใจของการเปรียบเทียบระบบ และกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ดังนี้

- คะแนน ๕ = พึงพอใจระบบมากที่สุด
๔ = พึงพอใจระบบมาก
๓ = พึงพอใจระบบปานกลาง
๒ = พึงพอใจระบบน้อย
๑ = พึงพอใจระบบน้อยมาก

ระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยประเมินในระบบการติดตามในปีการศึกษา ๒๕๖๐

ระดับความพึงพอใจระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยประเมินระบบติดตามในปีการศึกษา ๒๕๖๐

- คะแนน ๕ = พึงพอใจระบบมากที่สุด
- ๔ = พึงพอใจระบบมาก
- ๓ = พึงพอใจระบบปานกลาง
- ๒ = พึงพอใจระบบน้อย
- ๑ = พึงพอใจระบบน้อยมาก

ระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงาน การประเมินตนเอง (SAR) ของคณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราช ภัฏเพชรบูรณ์ โดยประเมินในระบบการติดตาม ในปีการศึกษา ๒๕๖๐	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
ผู้บริหาร					
อาจารย์					
เจ้าหน้าที่					
รวม					

ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นอื่น ๆ

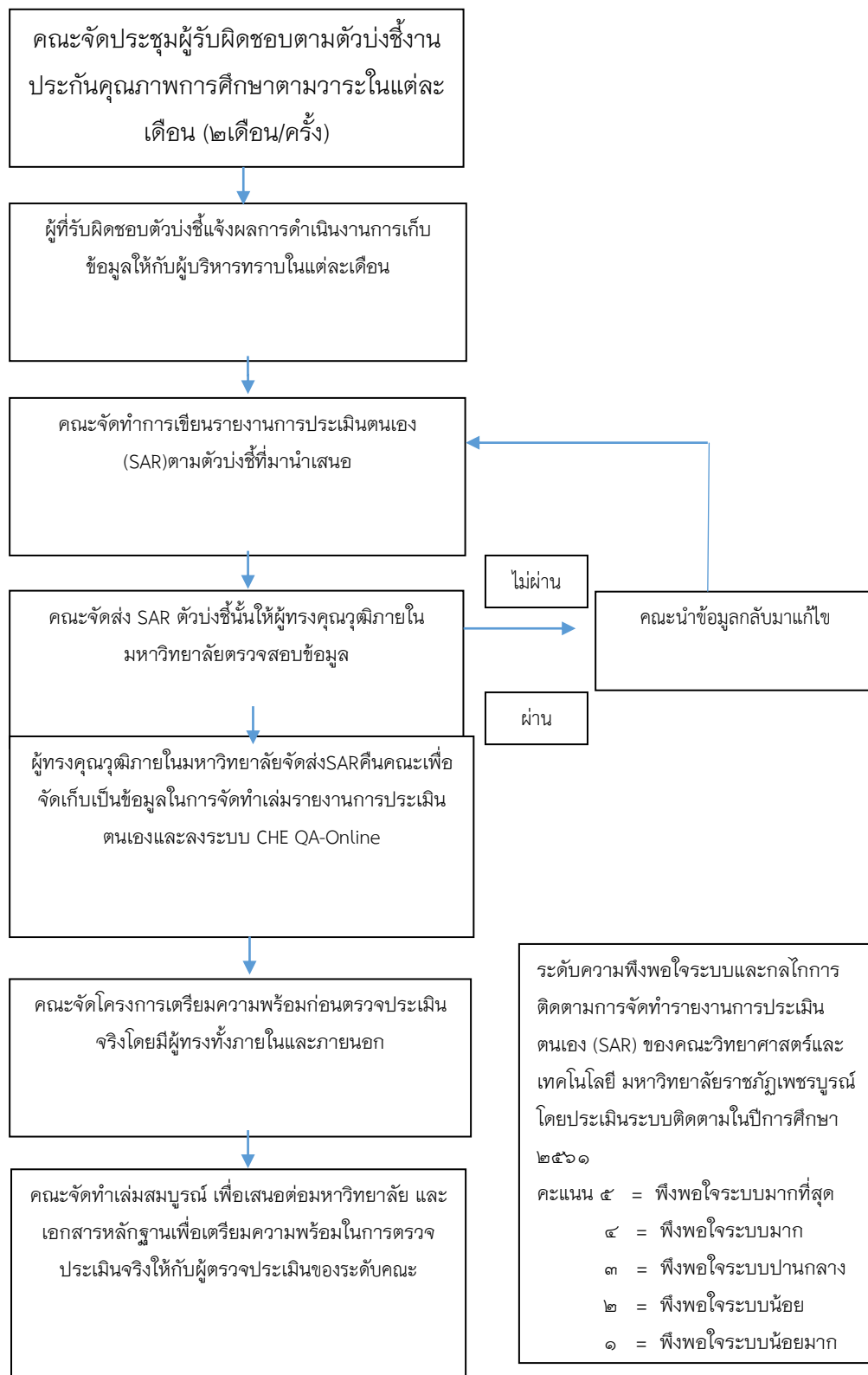
[illegible]

ขอแสดงความขอบคุณ คำตอบของท่านเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและการวางแผนงานของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

นางลักษณ์คณา กิจจรัส

นักวิจัย

ระบบและกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยประเมินในระบบการติดตามในปีการศึกษา ๒๕๖๑

ประวัตินักวิจัย

๑. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นางลักษณคณา กิจจรัส

๑. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mrs.Luckana Kitcharat

๒. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน ๑๖๓/๙๙๐๐๐๔๓/๕๖๒

๓. ตำแหน่งปัจจุบัน เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

๔. หน่วยงานและสถานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

อ.เมือง จ.เพชรบูรณ์ ๖๓/๐๐๐

โทรศัพท์ (๐๕๖) ๓/๑๓/๑๒๒ ต่อ ๒๓/๐๓ โทรสาร (๐๕๖) ๓/๑๓/๑๒๓

โทรศัพท์มือถือ ๐๘๖-๒๐๔๐๐๔๙

E – mail : Pong-su@hotmail.com

๕. ประวัติการศึกษา

ระดับปริญญา	สถานศึกษา	ปีที่สำเร็จ	ประเทศ
วิทยาศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์	๒๕๕๑	ประเทศ ไทย

๗. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุ
สถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นหัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละผลงานวิจัย

๗.๑ หัวหน้าโครงการวิจัย :

๑. การศึกษาพฤติกรรมการรับประทานอาหารเข้าของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

๒. การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ใช้ห้องปฏิบัติการ ของหลักสูตรสาขาวิชา
สาธารณสุขศาสตร์

๓. การศึกษาระบบกลไกการติดตามงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของระดับหลักสูตร
ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

๓/๒ งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว :

๑. การศึกษาพฤติกรรมการรับประทานอาหารเข้าของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
๒. การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ใช้ห้องปฏิบัติการ ของหลักสูตรสาขาวิชา
สาธารณสุขศาสตร์
๓. อัตราความชุกของโรคพยาธิเข็มหมุดในเด็กก่อนปฐมวัย เขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
๔. อัตราความชุกของโรคพยาธิเข็มหมุดในเด็กปฐมวัย เขตอำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์
๕. การศึกษาอัตราชุกภาวะพร่องเอนไซม์กลูโคส ๖ ฟอสเฟต ดีไฮโดรจีเนสใน นักศึกษา
หลักสูตรสาขาวิชา สาธารณสุขศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพชรบูรณ์

๓/๓ งานวิจัยที่กำลังทำ :

- การเปรียบเทียบระบบกลไกการติดตามการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR)
ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์